

DECIZIE

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva

examinând recursul declarat de către Întreprinderea Municipală Regia „Autosalubritate”,

în cauza civilă privind derularea procesului de insolabilitate intentat față de Întreprinderea Municipală de Gestionarea Fondului Locativ nr. 15,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017, prin care a fost respinsă contestația Întreprinderii Municipale Regia „Autosalubritate” asupra tabelului definitiv al creanțelor față de masa debitoare a debitorului Întreprinderea Municipală de Gestionarea a Fondului Locativ nr. 15,

c o n s t a t ă :

La 09 ianuarie 2017, SA „Termoelectrica” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de ÎMGFL nr. 15.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 ianuarie 2016, cererea introductivă a fost primită spre examinare, fiind desemnat în calitate de administrator provizoriu Purcel Igor.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, a fost admisă cererea introductivă depusă de către SA „Termoelectrica” și a fost intentat procesul de insolabilitate față de ÎMGFL nr. 15, fiind desemnat în calitate de administrator Purcel Igor.

La data de 27 martie 2017 ÎM Regia „Autosalubritate” a înaintat cerere cu privire la validarea creanțelor sale, prin care a solicitat validarea creanțelor în sumă de 216 622,13 lei în baza actului de verificare a sumelor achitate de populație pe luna februarie 2017 pentru serviciile prestate.

La 14 aprilie 2017, ÎM Regia „Autosalubritate” a depus o contestație asupra tabelului definitiv al creanțelor, din motiv că nu este de acord cu faptul că administratorul insolabilității a introdus creanța sa în tabel, dar nu a propus-o spre validare.

Totodată a argumentat că are contract încheiat cu ÎM „Infocom” cu privire la recepționarea plăților de la populație, iar din balanța de verificare cu ÎM „Infocom” a

sumelor achitate de populație pentru luna februarie 2017 pentru serviciile prestate în ianuarie 2017, se atestă existența unei datorii pentru serviciile de autosalubritate acordate și neachitate de populație în sumă de 216 622,13 lei, care consideră că urmează a fi achitată de debitor.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017, a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă de ÎM Regia „Autosalubritate” asupra tabelului definitiv al creanțelor față de masa debitoare a debitorului ÎMGFL nr. 15 privind neinclusiunea spre validare în tabel a creanțelor în mărime de 216 622,13 lei.

La 24 mai 2017, ÎM Regia „Autosalubritate” a declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolvabilitate din 11 mai 2017, solicitând admiterea acestuia și casarea încheierii contestate cu admiterea contestației și soluționarea cauzei în fond prin admiterea creanțelor și includerea acestora în tabel.

În motivarea recursului a indicat că ÎMGFL nr. 15 a acumulat o datorie față de ÎM Regia „Autosalubritate” în sumă de 216 622,13 lei, conform balanței de verificare a sumelor achitate de populație în luna februarie 2017 pentru serviciile prestate de către ÎM Regia „Autosalubritate” în luna ianuarie 2017.

Invocă că prezenta datorie s-a acumulat sub formă de prestare a serviciilor pentru evacuarea deșeurilor menajere conform contractului nr. 15 din 10 octombrie 1997, unde în pct. 4.1 al contractului este stipulat că beneficiarul achită în corespundere cu tarifele în vigoare, expuse în catalogul de prețuri K-13-09.

A mai menționat că plata de la populație este încasată prin intermediul ÎM „Infocom”.

În conformitate cu art. 8 din Legea insolvenței, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Astfel, instanța de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017 în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind motivele recursurilor în raport cu materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este întemeiat și urmează a fi admis cu casarea încheierii primei instanțe și restituirea pricinii spre rejudecare din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. b) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

După cum rezultă din actele cauzei, la 09 ianuarie 2017, SA „Termoelectrica” a depus cerere introductivă cu privire la intentarea procesului de insolvență față de ÎMGFL nr. 15 (f. d. 1-2).

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2017, a fost admisă cererea introductivă depusă de către SA „Termoelectrica” și a fost intentat procesul de insolvență față de ÎMGFL nr. 15, fiind desemnat în calitate de administrator Purcel Igor (f. d. 3-6).

La data de 27 martie 2017 ÎM Regia „Autosalubritate” a înaintat cerere cu privire la validarea creanțelor sale, prin care a solicitat validarea creanțelor în sumă de 216 622,13 lei în baza actului de verificare a sumelor achitate de populație pe luna februarie 2017 pentru serviciile prestate (f. d. 7).

La 14 aprilie 2017, ÎM Regia „Autosalubritate” a depus o contestație asupra tabelului definitiv al creanțelor (f. d. 14).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017, a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă de ÎM Regia „Autosalubritate” asupra tabelului definitiv al creanțelor față de masa debitoare a debitorului ÎMGFL nr. 15 privind neinclusiunea spre validare în tabel a creanțelor în mărime de 216 622,13 lei (f. d. 22 - 23).

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii menționate în raport cu criticele formulate în recurs și materialele cauzei, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile raportului juridic litigios, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră încheierea instanței de insolvență neîntemeiată și care urmează a fi casată cu remiterea cauzei la rejudecare reieșind din următoarele.

În susținerea opiniei enunțate instanța de recurs relevă că în conformitate cu prevederile art. 141 alin. (1) și (3) al Legii insolvenței, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art.19. La cerere se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele și actele de constituire de garanții.

Potrivit art. 142 alin. (1) și alin. (7) al Legii insolvenței, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvenței, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale. O creanță se înscrie în tabel ținându-se cont atât de suma datorată efectiv, cât și de dobânda corespunzătoare sau de penalitatea, sau de orice alt accesoriu calculat până la data deschiderii procedurii, așa cum rezultă din actele depuse la dosar.

Conform art. 144 alin. (1)-(3) ale Legii insolvenței, debitorul și creditorii pot să formuleze contestații cu privire la creanțele și la drepturile de preferință neadmise sau trecute integral sau parțial de administratorul insolvenței/lichidator în tabelul definitiv. Contestațiile se depun în scris la instanța de judecată care examinează cazul de insolvență cu cel puțin 3 zile înainte de data ședinței fixate pentru examinarea insolvenței creanțelor incluse în tabelul definitiv. Instanța de insolvență soluționează contestațiile în ședință de validare sau în cadrul unei alte ședințe speciale, cu citarea contestatorului, a creditorului care deține creanța contestată, dacă acesta nu este chiar contestatorul, a administratorului insolvenței/lichidatorului și a oricărei alte părți interesate, după caz.

Analizând textele normelor enunțate în raport cu situația din speță este de reținut că concluziile instanței de insolvență în sensul netemeinicii contestației formulate de creditorul ÎM Regia „Autosalubritate” asupra creanțelor neadmise de către administratorul insolvenței în tabelul definitiv al creanțelor debitorului insolvent ÎMGFL nr. 15, sunt expuse într-o formă evazivă și incertă, neavând putere de convingere.

Or, instanța de insolvență nu s-a expus nici într-un mod asupra motivelor invocate de creditorul ÎM Regia „Autosalubritate” în dezacordul cu tabelul definitiv al creanțelor în partea în care nu au fost incluse creanțele sale.

Altfel spus, respingând contestația creditorului ÎM Regia „Autosalubritate” instanța s-a rezumat la constatarea că balanța de verificare a sumelor achitate de populație în luna februarie 2017 prezentată de ÎM Regia „Autosalubritate” în mărime de 216 622,13 lei constituie doar datoria locatarilor, fără indicarea expresă că îi este atribuită debitorului.

În acest context, instanța de recurs conchide că pentru stabilirea temeiniciei sau netemeiniciei contestației înaintate de ÎM Regia „Autosalubritate” asupra creanțelor neadmise în tabelul definitiv al creanțelor debitorului ÎMGFL nr. 15, instanța de insolvență urma să dea apreciere apariției creanțelor ultimului neadmise de către administratorul insolvenței în tabelul definitiv al creanțelor debitorului, precum și natura juridică a acestor creanțe.

Prin urmare, se constată că instanța de insolvență nu a verificat circumstanțele invocate de ÎM Regia „Autosalubritate” drept temei al pretențiilor înaintate, inclusiv prin prisma probelor prezentate de acesta și prevederilor legale, care însă, urmau a fi supuse cercetării întru clarificarea chestiunilor ridicate de către ÎM Regia „Autosalubritate”, cât și pentru constatarea temeiniciei pretinsului drept de validare a creanțelor în tabelul definitiv.

Or, instanța de insolvență nu a examinat multiaspectual probele prezentate de către ÎM Regia „Autosalubritate”, și anume balanța de verificare a sumelor achitate de populație în luna februarie 2017 pentru serviciile prestate de ÎM Regia „Autosalubritate” și clauzele contractului nr. 14/15 din 02 ianuarie 2002 încheiat între Direcția locuințe a Primăriei mun. Chișinău și ÎM Regia „Autosalubritate”.

Instanța de recurs consideră că anume aprecierea acestor circumstanțe constituie un moment determinant pentru justa soluționare a contestației înaintate de ÎM Regia „Autosalubritate”, deoarece legea imperativă stabilește că cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, iar la ea se anexează documentele justificative din care izvorăsc creanțele (art. 141 alin. (1) și (3) din Legea insolvenței).

Mai mult ca atât, creanțele se supun procedurii de verificare, prevăzută de prezenta lege, de către administratorul provizoriu sau administratorul insolvenței, sau de lichidator, cu excepția creanțelor constatate prin titluri executorii necontestate în termenele prevăzute de legi speciale, iar administratorul insolvenței/lichidatorul va proceda de îndată la verificarea fiecărei cereri de admitere înregistrate la instanța de insolvență și a documentelor depuse și va efectua o cercetare amănunțită pentru a stabili legitimitatea, valoarea exactă și prioritatea fiecărei creanțe (art. 142 alin. (1) și (4) din Legea insolvenței).

Însă, așa cum a fost arătat, creanțele ÎM Regia „Autosalubritate” neadmise de către administratorul insolvenței în tabelul definitiv al creanțelor debitorului insolvent ÎMGFL nr. 15 nu au fost supuse verificării minuțioase, așa cum prevede legea.

Or, încheierea recurată nu cuprinde motivele unei atare concluzii, instanța rezumând-se doar la a constata că pretențiile creanțe nu au fost probate.

Este important de subliniat că, pe de o parte, recurentul ÎM Regia „Autosalubritate” atât la înaintarea cererii de validare, cât și la înaintarea contestației, a prezentat un șir de înregistrări probatorii în susținerea creanțelor pretinse, care însă nu și-au găsit reflectare în încheierea recurată și nici nu au fost indicate motivele de respingere a acestora în calitate de înregistrări probatorii.

Astfel, instanța de insolvență a omis să verifice legalitatea și temeinicia tuturor obiecțiilor înaintate de ÎM Regia „Autosalubritate”. În acest caz, instanța de recurs reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce la cazul prezentei spețe este lipsă.

Față de cele ce preced, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a casa încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017, și de a restitui cauza spre rejudecare.

În conformitate cu art. 427 lit. b), art. 428 CPC RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Întreprinderea Municipală Regia „Autosalubritate”.

Se casează încheierea Curții de Apel Chișinău din 11 mai 2017 în cauza civilă privind derularea procesului de insolvență intentat față de Întreprinderea Municipală de Gestionarea a Fondului Locativ nr. 15, cu restituirea cauzei la Curtea de Apel Chișinău pentru rejudecarea contestației depuse de către Întreprinderea Municipală Regia „Autosalubritate” asupra tabelului definitiv al creanțelor debitorului Întreprinderii Municipale de Gestionarea a Fondului Locativ nr. 15, în proces de insolvență, de către același complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Tamara Chișca-Doneva